

איך דויד לוי גורם בכוונה לייקוד מחירי הדירות והעשרת הקבלנים

גם הבונים למכירה חופשית יקבלו פחות תמורת הדירות, שכן מחירי הדירות נמצאים בקיפאון, ביגלל ההיצע הגדול של דירות המוצעות על-ידי היורדים. כאשר מדד הדירור עולה פחות מהמדד הכללי, על שרשיכוון לבנות הרבה דירות, כדי שיוכל לחלק אותן לנוקקים אשר להם הוא כה דואג. אך מה מראה המציאות?

ב-1979 התחילו בישראל לבנות 23 אלף דירות פרטיות ו-15 אלף דירות במימון ציבורי. השנה התחילו לבנות כ-3000 דירות פרטיות ו-8000 דירות במימון ציבורי. משרד השיכון הקטין בחצי את כמות הדירות שהתחיל לבנות השנה, בעוד הסקטור הפרטי חדל כמעט לבנות. מה תהיה התוצאה? מחירי הדירות יעלו תוך שנה כתוצאה ממחסור, תקום זעקה על ההתייקרות, שרשיכוון יוציא חוזים רבים לקבלנים במחירים גבוהים יותר. אילו היה מוציא כיום חוזים במחירי היום היתה המדינה חוסכת כסף וחסרי הדירור מקבלים אותו, אבל הקבלנים יעלו את המחיר ודואג לוי היו נזיר קים.

לשרשיכוון דויד לוי יש דימוי של מגן העניינים. הוא מכריז השכם והערב על נחישות החלטתו לבנות הרבה דירות לביעור הנוקקים. אך מה שעושה מישרדו

שר לוי למי הוא דואג?

ניתן להוכיח דבר זה גם אחרת. מי ינואר 1969 עד ינואר 1979 עלה מחיר של דירה פרטית פי 16, ומחיר דירה ציבורית רק פי עשרה. אבל הפסקת בנייה על-ידי לוי בשנת 1980 הביאה לתיקון המצב: באוקטובר 1980, לעומת ינואר 1969, עלו מחירי הדירות הפרטיות פי 37, ומחירי הציבוריות פי 38. על-ידי הפסקת הבנייה הישווה דויד לוי את מחירי הדירות הציבוריות לפרטיות ותיקן את הפיגור שפגע בקבלנים, שלהם מכיוון שמדד הדירור ממשיך לפגור אחרי המדד הכללי, החליט דויד לוי לשפר עוד יותר את המצב. לשנת 1981 טרם החל מישרדו לבנות אף דירה אחת. בכיריו אומרים כי עוד אפריל יתחילו לבנות כמה אלפי דירות. מכיוון שזו גם עונת החורף, הרי שלא ניתן לבנות בה הרבה.

כך צפויה הפסקת כימעת מוחלטת בנייה הציבורית בשנה הקרובה, ויש להניח כי סוף-סוף יצליח דויד לוי לגרום להתייקרות מדד הדירור במקביל למדד הכללי.

בפועל הוא ההיפך מכך. למעשה דואג המישרד להעלאת מחירי הדירות, כדי להעשיר קבלנים פרטיים. בעשרת החודשים של שנת 1980 עד כה התייקרו התחבורה הציבורית ב-290%, המזון ב-180%, המדד הכללי עלה ב-138%. לעומת זאת פיגור מדד הדיור ועלה בתקופה זו רק ב-106%. מכאן כי הקבלנים הפרטיים והאחרים, הבונים עבור משרד השיכון, יקבלו תמורת ה"בנייה פחות מעליית המדד. גם הקבלני

דפי שיכפול פגומים בצה"ל

יחידות רבות של צה"ל מתקשות, לאחר רונה, בהדפסות חומר משרדי, ביגלל ה"איכות הפגומה של דפי סטנסיל, שסופקו לצה"ל. הדפים הם בעלי פגמים רבים, והחומר המשובל באמצעותם אינו ניתן לקריאה, ומכוסה בעגמים רבים. במישרד דים משליכים כמויות גדולות של דפי סטנסיל, עד שמוצאים דף שבו ניתן להשתמש בסדר.

גרסטנר ב"שחר"

עוזי גרסטנר התמנה כמנהל מיפעל החלווה של "עלית" בצפת, "שחר". גרסטנר הוא בעל 10% בחברת "אמפא", והתקשה לאחרונה בעסקיו. הוא פרש מניהול פעיל של קונצרן, "אמפא".

בעלי-המניות של חברת "אמפא" הם, כיום, עוזי גרסטנר (50%), דני אלמן (10%), אורי ברנשטיין (20%), עוזי גרסטנר (10%) והשאר בידי הציבור. "אמפא" מחזיקה את מחצית מניות של "אמקור", כאשר המחצית השניה בידי "הארגז". מנהלי "אמקור" הם יורם פוקס מטעם "הארגז" ואורי ברנשטיין מטעם "אמפא". מנכ"ל "אמפא" הוא עוזי גורדצקי.

אגב, שמו של ברנשטיין שורבב ב"שבוע שעבר בסיפור במדור אחר בעיתון זה. לא היה לכך כל ביסוס.

אשת בצלאל מיזרחי ובניו יצאו לחו"ל

שולמית מיזרחי, אשתו של בעל רשת-מלונות "גני שולמית" בצלאל מיזרחי, יצאה בסוף השבוע שעבר מישראל עם ילדיה, פרט לבן הבכור. הוא עבר לגור בבית הוריו, ויטפל בעניינים השוטפים.

שולמית מיזרחי תצטרף לבצלאל, ה"נמצא במיאמי. מיזרחי בודק עתה אפשרויות לכניסה לעסקי-בנייה בעיר, שבה נמצאים מספר ניכר של קבלנים ישראלים ליישם שהיגרו לפלורידה. מיזרחי יצא לחו"ל זמן קצר אחרי מעצר הבורות-הכרם, תוך כדי חיטול כמה מעסקיו.

כשבועיים לפני צאתו קיים מגעים עם ראשי הברכה-בת של "בנק לאומי" בניו-יורק שטח-מלאכה במרכז הרצליה, שהוצא למיכרז למכירה על-ידי המינהל, ואשר בצלאל הציע לרכשו ולדאוג למינויו.

יחזקאל סהר מאיים בתביעה נגד המישטרה בגלל קיפוח בפנסיה

מפכ"ל-המישטרה לשעבר, יחזקאל סהר, ייפה את כוחו של עורך-הדין משה בן-זאב לתבוע ממישטרת-ישראל את הפסקת "קיפוחו" בתשלומי פנסיה וזכויות אחרות, שבהן הוא מופלה, לדעתו, לרעה לעומת מפכ"לים אחרים של המישטרה. אם תיעתר המישטרה ל"פניותיו, יגיש סהר תביעה לבית-המשפט נגד המישטרה. סהר נאלץ בשעתו לפרוש מהמישטרה אחרי שהורשע בבית-הדין וסגנו דאג, עמוס בן-גוריון. ל"אחר מכן זכה בחנינה.

סהר הגיש בשעתו תביעה נגד מינהל-מקרקעי-ישראל על רקע רכישות קרקע

מפכ"ל לשעבר סהר קיפוח?

בגדה. התביעה הוגשה בסוף שנת 1979 על סך 3.5 מיליון לירות שהן 17 מיליון כיום. סהר טוען בתביעה, כי המינהל נמנע מרכישת קרקעות באמצעותו, ביגלל פירי סומים שהיו בעיתונות על רכישות אלה. הימנעות המינהל באה אחרי שסחר ה" ציא כספים רבים לשכנע בעלי-קרקעות ערביים למכרם.

לאחרונה גם מנסה סהר למכור את ה"ווילה שלו בכפר-שמריהו, אחרי שבניו גדלו ועברו לבתים משלהם, והבית גדול מדי עבורו. הבית הוא על שטח של 2.5 דונם, ושוייו כיום 35 מיליון לירות.

שעות נוספות ברשות-השידור

רשות-השידור משלמת לעובדיה שעות נוספות במיספר די ניכר. בדיקה שנעשתה לאחרונה העלתה, כי דווקא עובדי המינהל מצטיינים בכמות השעות הנוספות, שהשקיעו למען קידום רשות-השידור. כך צברו בחודשים האחרונים ארי אבנר 533 שעות, משה עמירב 700 שעות, נקדימון רוגל 903 שעות ו-גבריאל אוחנה 1193 שעות.

טוב לראות אנשים מסורים כאלה.

אייזנברג משתלם על שמחים ציבוריים בסביון

איל-הכספים שאול אייזנברג רכש לאחרונה שטח המיועד לגן ציבורי, מעב"רו השני של כביש המפריד בין הגן ל"ווילה שלו, ומתכוון לסגור ולספחו ל"שטחיו הפרטיים.

יושבראש המועצה המקומית סביון,

מידיונר אייזנברג מציבורי לפרטי

טוביה לשם, הודיע כי יתנגד לכל נס"יון לשנות את יעוד השטח משטח ציבורי פתוח לשטח-בנייה פרטי. התנגדות דומה יביע לשם גם לתוכניתו של איל-כספים אחר יוצא-איראן, ראב, שרכש שטח של גן ציבורי הגובל בווילה שלו, וגידרו ב"גדה.

לפני עשר שנים כבר רכש אייזנברג חורשה בשטח של 14 דונם וגידרה, ו"בדעתו לבנות בה בריכת-שיחיה. תוכניתו קיבלה בשעתו את אישור הוועדה המקומית לבניין ערים של השרון הדרומי, כיוון שאז לא היתה סביון בעלת מעמד מוניציפלי. גם ראובן פסחוביץ רכש אז חורשה ובנה עליה וילה.

בעלת הקרקעות בסביון, "חברת אפרי-קה-ישראל", מכרה בשנים האחרונות את כל השטחים הפתוחים בסביון הישנה למטרות בנייה, ולמעשה לא נשאר ב"סביון הישנה שום שטח ציבורי פתוח.

כ"לית-מור" מכסיקים כעילוח ברכב

החברה הוותיקה למכירת רכב בתשלום מים, "כללית מור", השייכת לקבוצת "כלל", מפסיקה את פעילותה בענף זה ביגלל הירידה בביקוש לכלי-רכב והתייק"רות הכסף.